

אני מרגיש כמו בתוך צינוק. אין אויר לנשימה. לכל מקום שאתה פונה, אתה נתקל בשער החוסם בפניך את הדרך [...] גוזלים ממני את החירות, גוזלים ממני את ביתי, גם את רחובות וילנה המוכרים, שאני אוהבם כל כך. קורעים אותי מכל מה שחביב עליי ויקר לי.
יצחק רודשבסקי, בן 15, וילנה, ליטא

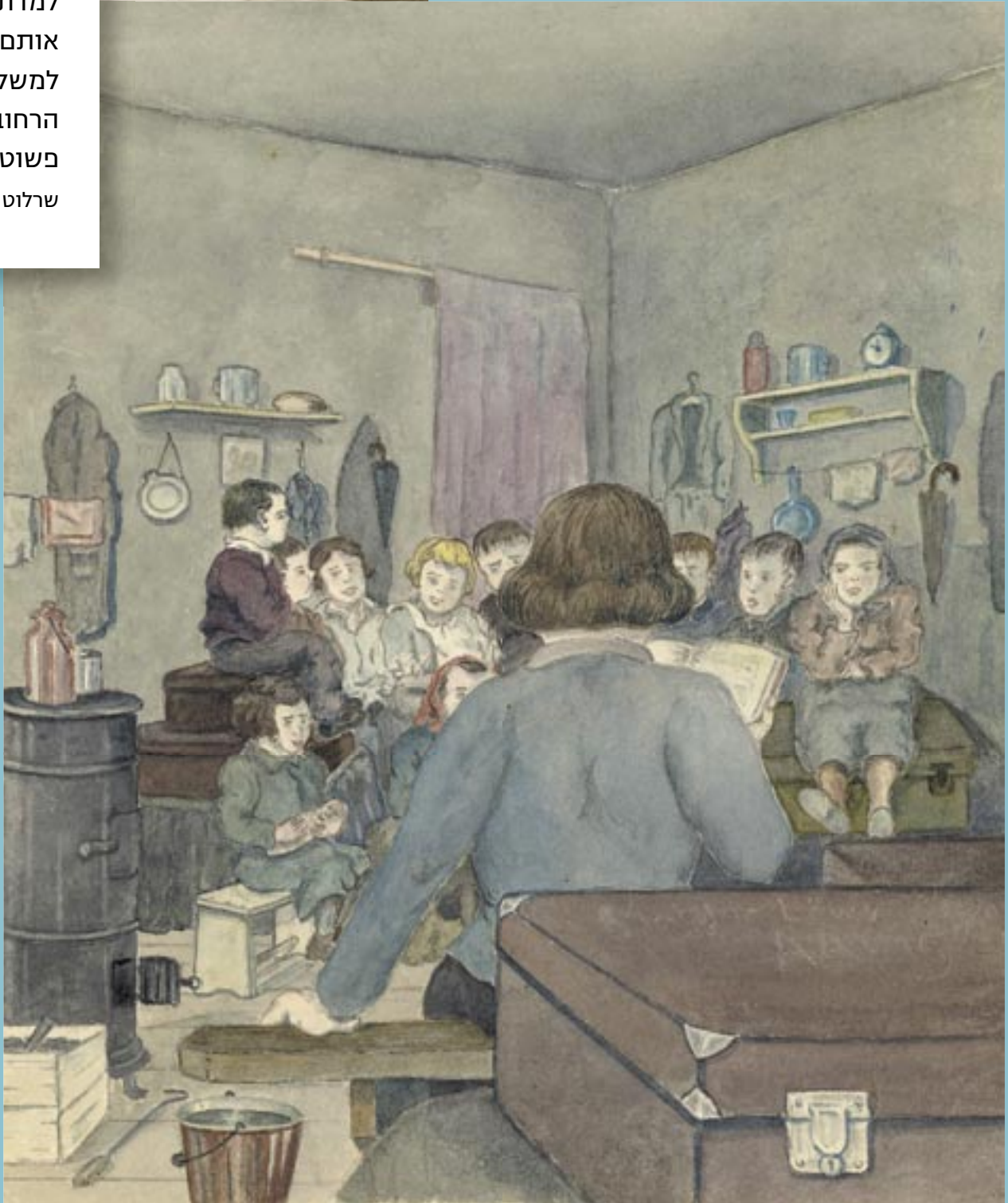

חומת גטו ורשה, פולין

למדתי כאן להעריך דברים פשוטים. כאשר עשינו אותם בהיותנו עדיין חופשיים, לא היה בהם כל ייחוד. למשל נסיעה באוטובוס או בחשמלית; הליכה לאורך הרחובות אל הנהר; ליקוק גלידה [...] דברים כה פשוטים ועכשיו מונעים אותם מאתנו.
שרלוט ורסובה, בת 14, צ'כוסלובקיה

ילדים יושבים על המדרגה, גטו ורשה, פולין

חודשים ספורים
לאחר שכבשו
הגרמנים את
פולין, הוכנסו
היהודים לתוך
הגטאות וכך
חיו מבודדים
ומנותקים.

פבל פאנטל (1903-1945), שעת סיפור, גטו טרזין, 1942-1944, צבע־מים על נייר, אוסף המוזאון לאמנות יד ושם, ירושלים, תרומת הוועדה הדוקומנטרית, פראג, באמצעות עליזה ש"ק, קיסריה

מבט
מ ת ב ו נ נ י ם ו י ו צ ר י ם
לענינינו

